

SZARVASI LAPOK

A TÁRSADALOM, KÖZGAZDASÁG ÉS IRODALOM KÖRÉBŐL.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . . 5 frt. — kr.
Félévre . . . . . 2 frt 50 kr.
Negyedévre . . . . . 1 frt 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK

hetenkint egyszer, vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG:

Főiskola utca, 26. szám hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

KIADÓHIVATAL:

Szikés Antal könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.

„Nyiltér”-ben egy sor közlési díja 10 kr.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Egyes szám kapható a nyomdában.

A mi szegény evangélikus egyházunkról.

(H.) Alig volt egyházi életünkben tárgy, mely annyira felzaklatta volna a kedélyeket, mint az egyházi új-adókulcs kérdése; húzódik már idestova 2 éve önmegadóztatásunk eme terve, a nélkül, hogy a cél elérést, s a zár kinyitástól volna.

Nehéz is a dolog, — nem kevesebbről van szó, mint egyházi kiadásaink, szükségleteink aránylagos, de igazságos szétosztásáról; s ez nagyon természetes másképp nem eszközölhető, mintha mindnyájan vagyonunk, keresetünk arányában járulunk egyházi közterheink viseléséhez. — Tehát teher viseléséről van szó, melytől a mai kor gazdálkodó irányzata annyira idegenkedik. Az igaz, manapság lelkesedünk, ha ezt csak szavakban kívánják tőlünk, felkaroljuk az eszméket, hogy úgy mondjam: látszólagos meggyőződésünk egész hevével, — hamar lángot kap érzésünk a jóért, nemesért, de ha aztán e jó, e nemes ügy egyéni áldozatot kíván tőlünk, kialszik e nemes tűz csakhamar!

Megszoktuk már, hogy a célt, az elérendő eredményt nem is latolgatjuk, csak azt nézzük, vajjon a cél elérése egyéni megterhelhetőségünkkel jár-e, vagy nem, ha igen, úgy inkább csivódunk, személyeskedünk, pártoskodunk, csak hogy a cél

megbujjék. Így van ez a mi egyházunkban is!

Egyházi szükségleteink fedezésére, megadóztatásunkra bajos lenne elszámolni, hány kulcs-tervezet terjesztetett elő? Igaz, egyik sem tökéletes, de nem is lehet az. Hisz állami adóztatási rendszerünkön sem lehet mondani ezt, pedig az államnak rendelkezésére áll: erő, hatalom s minden eszköz az adóalap kikutatására s közterheink igazságos felosztására. — De hát ezt mind nagyon jól tudjuk, s mégis elvettetik következetesen minden adó-kulcs-javaslat! A földmives az iparosokat látja egyikben kevésbé megadózottak, a másikban az iparos látja a földet megkíméltnek, a harmadikban az idegen határban földet bírók vélik sérelmesnek, hogy számbaveszik őket, s okleveles, tisztviselő, kereskedő, iparos és földmives egymással vetélkednek abban, hogy elérjék a nemes végcél: minél kevesebbet fizetni.

Hajdan őseink egész vagyonukat, vértüket áldozták az evangéliumért, vetélkedtek a megmérhetetlen áldozatok hozatalában, hogy hitüket vallhassák, — ma, a vallásszabadság dicső korszakában, mikor sokat üldözött vallásunk s azt hirdető egyházaink virulnak, dacára a csekély áldozatnak, mit értük hozunk, sajnáljuk azt az egypár fillért is!

Mindannyian azt mondjuk: kell adó-

kulcs s az e tárgyban javaslatokat egymás után elvetjük azért, mert mindegyik adókulcs, adóztatásunk kívánja!

S hogy a cél el ne éressék s a béke száműzessék körünkben, szép eszmékben sem vagyunk fukarok. Akadnak nagy embereink, kik, hogy legalább saját javukra az adókulcsot örökre elvessek, külön, önálló magyar egyházat akarnak alapítani!

Az eszme hazafias s előtte tisztelettel meghajlunk, — de mikor látjuk, hogy magyar hazafiságuk csak ürügy, eszköz az igazi cél: a kettészakadás, pártoskodás s viszály elpalástolására s a hazafias eszme csak eszközül használtatik, a leghatározottabban kárhozzátjuk azt. — Magyar isteni tiszteletet kívánnak e nagy magyarok s hányszor, hányan voltak, vannak közülök a vasárnapi magyar isteni tiszteleten?

Ne álarcszkodjunk! Le az álarcczal! Tartsuk meg az őseink által alapított anyaszentegyházat egynek!

Döntsünk el valahára — tekintettel a szent célra — önzés, káröröm nélkül adókulcsnak kérdésében! Fogadjuk el a legjobbat s aztán ha békén, egyek leszünk, rójuk le a magyar föld iránt is „mely ápol s eltakar” kötelességszerű adónkat: — magyarosodjunk!

Tartsunk minden harmadik vasárnap tisztán magyar isteni-tiszteletet! Tanuljunk magyarul imádkozni!

TÁRZA.

A REJTÉLYES ÁRA

Humoresk.

Én és Rády barátom a szünidőkben körutra indultunk a Tatra vidékére.

Mindketten a legboldogabb korban voltunk, husz tavasz vonult el fejünk fölött és vidáman néztünk a jövő elé. Apáink Fortuna kedveltjei voltak, — az öreg Rády kiterjedt gyakorlatu orvos, atyám pedig törvényszéki elnök a fővárosban. Az öreg orvos szívós kitartással folytatta gyakorlatát, hogy még hátra levő napjaiban, jó fizetés mellett, betegeinek legnagyobb részét, lassankint, de biztosan szállítsa a tulvilágba; jó atyám pedig — Isten nyugtassa — hozzá illő komolysággal elnökölt a törvényszéki üléseken.

Ily körülmények közt csuda-é, ha az életnek csupán fényoldalát néztük és mit se törődünk ellenlábaink árnyékával. Pénzünk mindig volt, örvendtünk az életnek és nem gondoltunk a jövőre.

Csak hogy Fortuna nagysám nő, és ennél fogva — mint a többi — gyöngé. Miközben büszke megvetéssel néztünk le a lomnici csucsról, az alattunk elterülő síralomvölgybe, szegény, jó atyám halálos ágyán feküdt és midőn néhány nap múlva lejutottunk Késmárkra, megkaptam atyám levelét, a lesújtó hírrel, hogy ereje szemlátomást fogy és halála előtt még egyszer látni ohajtana.

Elváltam tehát Rády barátomtól és hazasiettem, oh fájdalom! atyám már ravatalon feküdt!

Fájdalmunk nagy volt, melyet még inkább növelt az a körülmény, hogy jó atyánk áldásán kívül mit se hagyott reánk.

Midőn rokonaink megtudták ezt a körülményt, mely reájuk nézve is meglepő volt, mint-hogy atyám jómódú ember hírében állt, családi tanácsra gyűltek egybe, mely alkalommal Kassán lakó, öreg és gyermektelen nagynénénk magára vállalta megboldogult bátyja három fiának nevelését. Ily módon bevégezhettem tanulmányaimat és testvéreim is követhették választott pályájukat.

Nem emlékeztem arra, hogy valaha láttam volna ez érdemes nagynénémét. Vasutak nem lévén még, akkoriban nagyon is távol esett Pest-ről, hogy meglátogathatta volna atyámat, ennek hivatala pedig nem engedte, hogy távozzék a fővárosból. De azért a két testvér a legjobb egyetértésben élt és gyakran levelezett egymással.

Öt év mult el, miközben barátságos szavak kíséretében, minden negyedévben megkaptam segély-pénzemet nagynénémétől. Szerencsésen átesve a bíró és tudori vizsgán, díjtalan gyakornoknak lettem kinevezve a törvényszékhez.

Ekkor a negyed éven kívül, levelet kaptam nagynénémétől, mely jeges zuhanyként hatott reám. A jó nagynéne ugyanis azt ohajtotta, hogy nősüljek.

Ezelőtt évekkel szegény árvát fogadott gyermekemül és végtelenül szerette e leányt, kirül azt

állítá, hogy nemének disze. Főtörékvése tehát az volt hogy jövőjéről gondoskodjék, e mellett azonban az én jövőm is szíven feküdt, az volt szándéka, hogy egyesítsen fogadott leányával, ha ugyan érdemesnek mutatkozom reá. Levelét azzal végezte, hogy fogadott leányát örökösül teendő és sürgetett, hogy látogassam meg és versenyzek jövődombelím kegyeért. Nem kételkedik, mondá, hogy szeretetreméltóságom célhoz juttat.

Ez a föltevés végképen kihozott kerékvágásomból, mert akkor még nem gondoltam arra, hogy biztos alapra fektessem jövőmet és gyűlölttem az ugynevezett illedelmi házasságot, mely megfosztana függetlenségemtől, azért tehát röviden ezt válaszoltam nagynénémnek:

„Nem kérek semmiféle déli-gyümölcsből!”

Ennek is meg volt a maga oka.

A feledhetlen kirándulás óta, melyet ezelőtt öt évvel Rády barátommal — ki melleleg mondva, most már hírneves ügyvéd a fővárosban — a Tatra vidékén tettem, eltörölhetetlen emlék élt szívemben.

Tatra-Füreden találkoztam vele először. Fördön gyorsan ismerkedik az ember és elbájolva angyali szépségétől, többé nem távoztam oldala mellől.

A tizenhat éves, bájos kis leány, ellenállhatlan varázsszal bilincselte le; csevegtünk, tréfáltunk és kacagtunk, mint régi ismerősök és utitársai elég barátságosak voltak, hogy ne zavarják rövid almunkat.

Értesítés.

Midőn az elmúlt nyáron közgazdasági politikánk következtében megkezdődött hazánk és Románia között az erdélyrészi-iparra nézve oly vészes vámháború, s midőn egy a hazai kormány kebelében, mint a hazafias érzelmi társadalom körében megindult a mozgalom a végveszéllyel fenyegetett erdélyi nagy és kis ipar megmentésére, Salacz Ferencz járási főszolgabírónk nemes kezdeményezése folytán városunkban is igen szép érdeklődést keltett az erdélyi-ipar pártolásának eszméje. Intelligentiánk és polgárságunk egy része tanácskozára hívattván össze e tárgyban, örömmel és lelkesedéssel fogadta a kezdeményező indítványát: az erdélyi ipar-cikkek kizárólagos fogyasztására alakítandó szövetkezet alapítása iránt, s egy 12 tagú végrehajtó bizottságot küldött ki az erdélyi iparviszonyok tanulmányozására s a létesítendő szövetkezet módosztatának előkészítésére.

A végrehajtó bizottság elnöksége azonnal érintkezésbe tette magát az erdélyi gazdasági egyesülettel s a brassói ipar- és keresked. kamarával, mint a mely testületeket ez ügyben a legilletékesebbeknek gondolt, s azoktól egyfelől a romániai vámháború által leginkább sújtott vidékek és iparágak iránt kért felvilágosítást, másfelől pedig az iparcikkek mineműsége és mennyisége felől tudakozódott, valamint a módosztatokat tanulmányozta, mikép volna egy a helybeli fogyasztásra, mint az erdélyi ipar termelésére legüdvösebb a szövetkezet megalkotása. Ez alatt azonban a végrehajtó biz. két üzlettel foglalkozó tagja a biz. tudtával egyesesen erdélyi iparosokkal is összeköttetésbe lépett. A megkeresett két testület megadta a kívánt felvilágosításokat, de időközben az országosan felkeltett érdeklődés, a kormány által hivatalosan és a vármegyék útján is megindított kereslet, oly ostromnak tette ki az eddigi rendes és rendszeres fogyasztásnak igen, de a nagymérvű tömeges megrendelésnek megfelelni már nem képes kisebb berendezésű erdélyi ipar telepeket, hogy a felhalmazott teendők közepette, az egyenes megrendelések előnyben részesültek az oly általánosságban tartott, nagy fontossága kérdésökösök felett, minő a végrehajtó bizottságé volt. A brassói iparközvetítő iroda, mint a mely a kormány által az erdélyi ipar támogatására állított fel, egy megbízott kiküldését tette kihatásba, és a rövid idő alatt személyesen jön Szarvasra, és a szövetkezet végrehajtó bizottságának minden kérdésére felvilágosítást és utasítást fog tudni adni. A végrehajtó biz. tehát ennek megérkezéig felfüggesztette működését. De az érdeklődő közönség tájékoztatása végett megbízta alulírottat a fentebbiek közlésével, továbbá azzal, hogy tegye nyilvánossá azt hogy **Konyecsný András** és **Réthly Sándor** üzlete már is bővegesen rendelkezik az erdélyi iparcikkek kö-

zül szövetneműekkel, ruhakelmékkel, melyek szal-
értők nyilatkozata szerint is, nemesak azért érde-
mesek a figyelemre, mivel erdélyi készítmények,
hanem főleg azért, hogy tetemesen olcsóbbak és
jobbak, mint az eddig fogyasztott külföldi vagy
osztrák hasonló cikkek.

Szarvason 1886. okt. 28.

Az erdélyi ipar pártolására alakítandó szö-
vetkezet végrehajtó bizottságának megbízásából:
Dr. **Zsilinszky Endre**,
végreh. biz. jegyző.

Községi képviselők választása.

A szarvasi járásban a községi képviselők vá-
lasztását szabályozó következő főszolgabírói rende-
letet kaptak a községi előjárók:

Az Érdemes Előjáróknak.

A választott községi képviselő tagjai közül
az 1880-ik évben választottaknak, kik alantabb
névszerint felsorolotva megbízásuk a törvényszeri-
rint f. év végével lejárván, s az ekként, valamint
az időközben elhalálozás, elköltözések folytán meg-
ürült tagsági helyeknek betöltése a f. év folyamán,
választás útján foganatosítandó lévén; megfigyelé-
sével annak, miszerint az összeírt választók név-
jegyzéke ellen, a törvény 45. §-ban előirt közszem-
lére lett kitétele útján észrevétel nem tétellett s
így az végérvényessé vált s a legtöbb adót fizetők
névjegyzéke is a 33-ik § értelmében összeállítva és
kiigazítva lévén, a választás napjára az 1886-ik
XXII. t. cz. 48. §-a alapján mindannyi járásombeli
községekben f. év november hó 15-ike tüzetik ki;
megbízásukat elvesztették a következők:

1. Szarvason:

az I-ső kerületben Salacz Ferencz, Sárkány János
lelkész, a II-ik kerületben Povázsai János, Poko-
mandi Sándor, a III-ik kerületben Petricz András,
Valent Pál, Fürich Dénes, a IV-ik kerületben Holub
Mihály, a VI-ik kerületben Baltazár Lajos, Melis
György.

2. Szt-Andráson:

az I-ső kerületben Kovács Imre, Vasadi András,
Kondor László, a II-ik ker. Molnár András, ifj.
Fazekas F. Benecik E, Bontovics Vincze, a III-ik
ker. Kohn Ábrahám, Benecik József, Pintér Ká-
roly.

3. Öcsödön:

az I-ső ker. Vitályos Márton, Kerekes Imre, Blas-
kó Lajos, Tolnai Gábor, Maróthy Sándor, a II-ik
kerületben Szabó András, Daróczy Ferencz, Pap J.
László, ör Szabó Sándor, Szabó János.

4. Kondoroson:

Müller Károly, Albrechtovics Péter, Balla Sándor,
Molnár Mihály, Mravik György, Dávid János, Vasz-

kó Mátyás, Zlinszky István, Bukovinszky Mihály,
Derezy Ferencz.

Megfigyelésével az intézett törvény 47-ik
§-ának választási elnökül a következő egyének
jelöltének ki:

I. Szarvason az I-ső ker. elnökül ifj. Mikolay
Mihály ügyvéd, helyettes Dr. Salacz Oszkár ügyvéd,
a II-ik kerületbe elnökül Somogyi Elek ügy-
véd, helyettesül Dr. Haviár Gyula ügyvéd.

a III-ik kerületbe elnöknek Gabányi Gusztav
ügyvéd, helyettesül Dózsa Andor.

a IV-ik kerületbe elnöknek: Kuczay János
ügyvéd, helyettesül Dr. Lengyel Sándor ügyvéd.

a VI-ik kerületbe elnöknek: Sipos Soma
ügyvéd, helyettes elnöknek Dr. Szemző Gyula ügy-
véd.

II. Szt-Andráson: I-ső kerületbe elnöknek
Hutiray László, helyettes elnöknek Tolnai Ferencz.

a II-ik ker. elnökül Molnár András, helyettes
elnökül Schvarcz Dániel.

a III-ik ker. elnökül: Benecik Elek, helyettes
elnökül: Benecik József.

III. Öcsödön: az I-ső kerületbe elnöknek:
Kis János ügyvéd helyettes elnöknek Fejér Béla.

a II-ik ker. elnöknek: Molnár Mihály ügyvéd,
helyettes elnöknek Józsa Imre.

IV. Kondoros egy választó kerületet képezvén
a törvény fentebb nevezett §-a értelmében az el-
nökséget alulírott vagy az általa kiküldendő Pra-
novszky Ferencz szolgabíró fogja gyakorolni.

Figyelmeztetnek az elnök urak, hogy több-
ször idézett törvény 48-ik §-a szerint, a választás
a kitűzött nap nov. 15. d. e. 9 órákor veszi
kezdetét és este 4 óráig tart, — s a szavazásra
jogosultak alkerületenkinti névjegyzékét a községek
adandják át, valamint azok által fog a jegyzői sze-
mélyzet minden elnökség mellé kirendeltetni; a
választási helyek ugyan azok maradnak melyek a
multban voltak, s mindezekről a lakosságot temp-
lom előtti meghirdetés útján az előjárók értesíteni
— s kitanítani kötelezettek valamint arról is,
hogy a kinek a választási eljárás ellen panasza
lenne, észrevételeiket a választástól számítandó 10
napok alatt a járási főszolgabíróhoz mint az igazoló
választmány elnökéhez kell beadni.

Az igazoló választmány 4 tagból állván, me-
lyek közül az idézett törvény 51-ik § alapján 2
a községi képviselő választ, kettőt pedig a főszol-
gabíró nevez ki, — azok közül a következőleg
állított össze:

1-ször Szarvason: a főszolgabíró által kine-
vezettek: Janurik György, Bogdán János, a képv.
selet által megválasztottak: Kuczay János, Gyuris
János.

2-or Szt-Andráson: a főszolgabíró által kine-
vezettek: Darabos Sándor, Hutiray László; a kö-
zségi képviselő által megválasztottak: Tolnai Fe-
rencz, Sinka Mihály.

Ekkor érkezett a lesújtó levél atyámtól...
követtem a természet és kötelesség szózatát: de
álomnak vége szakadt, hisz azt se tudtam, ki
volt a leányka, ki oly szorosan láncolt magához;
barátjai Hedvignek nevezték és e név gyakran
hangzott szívemben és gyönyörű arca szünet nél-
kül megmaradt lelki szemem előtt.

Ily körülmények közt, nagynénem kívánsága
borzadályllyal töltött el!

De csakhamar éreznem kelle elhamarkodott
lépésem következményeit. A legközelebbi héten
nagynénem elküldte a rendes tartás-pénzt, azt a
gunyos megjegyzést csatolta hozzá, hogy a mint
látja, nincs már szöksegem támogatására, minek
következtében azt megszünteti.

Sokkal büszkébb voltam, hogyse bocsánatot
kérek tőle, ámbar sajnálattal éreztem, hogy az
eddigi barátságunk vége szakadt.

Egy év mult el.

Jó barátok, szilárd hitel és az előléptetés
reménye, ezentul is rózsás színben tüntették elő
jövömet. De az élet lassankint komolyabb szint
oltott; a vart előléptetés elmaradt, hitelem kor-
latok közé szorult, és mielőtt észrevettem volna,
nyakig lubickoltam az adósságban.

Ekkor észre tértem. Rövidebbre szabtam
szükségeimet, gazdalkodni akartam, — de mi-
ként gazdalkodni, ha nincs miből?

Csak hogy a vízbefelő a szalmaszálát is
megragagja!

Mar rég lemondtam a reményről, hogy fe-

ledhetlen Hedvigemet valaha megláthassam, ámbar
gyönyörű arcát ereklyeként őriztem szívemben.

Néha nagyon furcsán éreztem magam és
keservesen megbántam, hogy jó nagynénémnek
oly kategorikus levelet irtam; ily kétségbeesett
pillanatokban, minden követelését elfogadtam vol-
na és bizony Isten! két nevelt lányát is nőül
vettem volna, ha követeli, csak véget vethessek
borzasztó helyzetemnek!

Életem könnyű bárkáját nem tarthattam
többé a viszontagságok háborgó tengerén és fáj-
dalommal láttam, hogy nemsokára elmerül.

Mi tevőlegyek? Vajjon nem menthetne-
meg a hajótöréstől gazdag leány vagy özvegy?
Hisz nem lehetetlen, hogy szép, kövér libáska
hálómba akadjon, — sőt kacsácskával is megelé-
gedném! Óh! mennyire szeretném, miként dé-
delgetném!

A ki mer, az nyer! mondja a példabeszéd,
— én is megkísérlem. Hisz a lapokban naponként
olvashatók a házassági ajánlatok, melyekben tar-
tózkodó ifjak, sőt tisztességes özvegy emberek is
ismeretség hiányában, e most már koránt se szo-
klatlan uton keresnek élettársat. Igaz ugyan, hogy
csakis rendes viszonyok közt élő emberek lépnek
ez ösvényre. Nagyon természetes, hogy a férfiú,
ki családot akar alapítani, egy kis vagyont is
igényel és még természetesebb, hogy fiatal, csinos
férfiú, szintén fiatal s szeretetreméltó nőt keres,
nem pedig Xantippét.

Tanult férfiúnak nem nagy fáradságába ke-
rül, hogy céljának megfelelő hirdetést fogalmazzon,

a földolog az, hogy akként válogassa szavait, hogy
félreértés nélkül bizonyos tért engedjenek a női
képzelő tehetségnek és e mellett bilincseljenek.

Nem kételkedtem abban, hogy tollam műve
aranyzárnyu szép madárkát fog lepre csalni és
elhatároztam, hogy legott el is küldöm a legin-
kább elterjedt napilapba.

Azt mondjak: „Fiatál embernek szerencséje
van“; elhiszem, csakhogy mióta meghasonlottam
nagynénémvel, csillagom elhomályosodott. Mi-
közben házassági ajánlatomat és a Rády bará-
tomhoz irt levelet boríték alá tettem, hogy rájuk
írjam az illető címeket, megkopogtatták ajtómat
és a különben oly udvarias szabóm kissé nyomott
hangulatban lépett be hozzám.

A véletlen látogatás öröme okozhatta, hogy
a címetek eltévesztettem és e végzetes tévedésnek
az volt mulhatlan következménye, hogy mindket-
tőt visszakaptam... Rády barátom személyesen
hozta vissza a címe alatt elküldött hirdetést, mi-
közben elárasztott maró gunyjának özönével;
végre azonban e bátorító szavakkal végezte:

— Kisértsd meg, öregem; a szerencse ta-
lán kedvezni fog, ha másként nem, tehát púpos,
aggszúz személyében!

Nagyon rösteltem a dolgot, mert míg egye-
dül magam voltam a titok birtokában, bizonyos
csáb rejtett abban, de most, hogy vigyázatlansá-
gom elárulta azt, nevetségesnek tüntem föl ön-
magam előtt.

Már-már tűzbe akartam dobni a végzete,

3-szor Ősödön : a főszolgabíró által kinevezettek : Vitályos Márton, Tolnai Gábor. a községi képviselő által megválasztottak : Mészáros Demeter, ör. Izbéki Sándor, végül

4-szer Kondoroson : a főszolgabíró által kinevezettek : Zlinszky István, Derezy Antal ; a községi képviselő által megválasztottak : Fejér Sándor, Haláti Sámuel.

Felhívatik továbbá az előjáróság templomok előtti közhírré tétel útján arról is kitanítani a választó közönséget, hogy a választás alkalmával higgadtan, az elnökök és bizalmi férfiak iránt a kellő tisztelettel viselkedjenek annál inkább mint-hogy ezek s a jelenlenni köteles hivatalos személyek a törvény különös oltalma alatt állanak, s minden rendzavarás a törvény értelmében szigorúan fenytetik.

Végül utasítatnak még az előjárók az elnököket s bizalmi férfiakat haladéktalanul kinevezetéseükről értesíteni.

Kelt Szarvason, 1886. okt. 22.

S a l a c z F e r e n c z,
j főszolgabíró.

A megyebizottság nov. 10-én eszközendő választásakor.

A választás vezetésére elnökökül és helyettesekül a következők választottak meg.

I. Szarvas községben.

1-ső alkerületben : elnök : Mihályfi József, helyettes : Dr. Salacz Oszkár.

2-ik alkerületben :

elnök : Kuczay János, helyettes : Melis Lajos, 3-ik alkerületben elnök : ifj. Mikolay Mihály, helyettes : Dr. Szemző Gyula.

4-ik alkerületben : elnök : Viskovics Ignác, helyettes : Dr. Havari Gyula.

II. Gyula városában

az I-ső alkerületben :

elnök : Ladics György helyettes : Szabados József,

2-ik alkerületben :

elnök : Keller Imre, helyettes : Mondák György

3-ik alkerületben :

elnök : Szigelthy Lajos, helyettes : id. Oláh György.

III. B.-Csaba községben.

az I-ső alkerületben,

elnök : Szemian Sámuel, helyettes : Dr. Bende Albert.

2-ik alkerületben elnök : Haan Béla, helyettes Dr. Szemian Kálmán.

3-ik alkerületben elnök : Horváth János, helyettes : Badics Elek.

4-ik alkerületben elnök : Ursziny János, helyettes : Vidovszky János.

IV. Békés községben.

az I-ső alkerületben elnök : Tóth Ede, helyettes : Mezey Lajos.

2-ik alkerületben, elnök : Konkolyi Jenő helyettes Faragó János.

3-ik alkerületben, elnök : Benedicti József, helyettes : Török Gábor.

V. Orosháza községben.

1-ső alkerület, elnök : Mikolay István, helyettes : Bulla Sándor.

2-ik alkerületben, elnök : Székács István, helyettes : Bulla Mihály.

VI. Gyoma községében

elnök : Garzó Gyula, helyettes : Németh Lukács.

VII. Endrőd községében

elnök : Balla Mátyás, helyettes Ujházi Sándor;

VIII. Mező-Berény községében

elnök : Horváth János, helyettes if. Kollár János.

IX. K-Tarcsa, Vésztő, Doboz, Gerla-Póstelek ker.

elnök : Szabó János, helyettes : Kéry Kálmán.

X. Szent-András községében

elnök : Hutiray László, helyettes : Darabos Sándor.

XI. Füzes-Gyarmat községében

elnök : Kornis Gyula, helyettes : Tóth Zsigmond.

XII. K-Ladány községben

elnök : Farkas Gábor, helyettes : Szilágyi Antal

XIII. Szeghalom községben

elnök : Tatár János, helyettes : Dr. Papp József.

XIV. Tót-Komlós községben

elnök : Tatay János, helyettes : ifj. Lehoczki János.

XV. Kétegyháza községben

elnök : Székér Mihály, helyettes : Kauten Mihály.

XVI. Ősöd községben

elnök : Oláh Antal, helyettes : Vekele Mihály

XVII. Csorvás, Szt.-Tornya, Bánfalva, P.-Földvár, Sámson, Gyula-Vári, Uj-Kigyós kerületben.

elnök : Stojanovics Gyula, helyettes Baross Károly.

A megye alispánja felhatalmaztatik, hogy a netán leköszönő elnökök helyébe más nevezhesen ki.

Az 1886. XXI. t. cz. 31. § a értelmében az egyes választó kerületek választóit az országgyűlési képviselő választásra jogosultak névjegyzékéből a m. igazoló választmány állítván össze : felhívatnak Gyula város polgármestere s a községek előjárói, hogy az országgyűlési képviselő választásra jogosultak f. évi ervényes névjegyzékét használat végett mielőbb terjeszszék be

Miről, a megye alispánja tudomás s az 1886. évi XXI. t. cz. 31. §-a értelmében való eljárás Gyula város polgármestere és a járási főszolgabírák tudomás s a megválasztott elnökök s helyetteseik értesítése valamint a községek megfelelő utasítása végett ezen határozattal értesítetnek.

kmft.

Kiadta :

F á b r y S á n d o r
m. I-ső aljegyző.

Ujdonságok.

— **Városi** fogyasztási adóberlet. Városunk fogyasztási adóberletének ideje lejárában lévén, az újabb berlet iránt most folynak az illetékes pénzügyőri igazgatósággal e tárgyalások. Miután azonban a kívánt összeg, az eddiginek kétszerese, aligha

veheti azt a város által, mint a hogy tervezve volt. Ugyanis borfogyasztásban 5300 hektolitert számítva 11819 frt. hús után 4523 frt, czukor után 1890 frt és sör után 200 frtot s így összesen 18432 frtot követelnek. Ez egy kissé sok, nem tudjuk, ki vállalkozik annak behajtására.

— **Hymen.** Dobosffy Ferencz földhitelezet hivatalnok. városunk szülöttje jövő hó 10-én vezeti oltárhoz Budapesten Weiss Andor kereskedő és háztulajdonos bájos leányát Mariska kisasszonyt. Tartós boldogság kíséje kötendő frigyöket!

— **Régi könyvek.** Többször van rá eset, különösen a könyvkedvelőknél, hogy a nagyobb szépirodalmi lapok egyik-másik száma, valamelyik évfolyamból elvész. megsemmisül s e miatt hiányossá lesz. De sokszor hírlapi hirdetésekben is keresnek sokan a szépirodalmi lapok egyes évfolyamaiból s azoknak megszerzése nagy utánjárást igényel. Ilyeneknek megszerzésére most van a legkedvezőbb alkalom M.-Berenyben. özv. Bonyhai Benjáminné urnónél, hol a „Vasárnapi Ujság”-nak 1857—1867. továbbá 1869—70 évfolyamai, összesen 13 kötet — kemény kötésben igen jutányosan kaphatók. A kik tehát egyik-másik évfolyamot, vagy akár mind megszerezni óhajtják : akár személyesen, akár levél útján, forduljanak nevezett urnőhöz, ki bármikor kész lesz azokat átadni.

— **Reformatio ünnepe.** Ma okt. 31-én ünnepli a helybéli ev. egyház is a reformatio emlék ünnepét a szokásos módon. Reggeli 8 órakor veszi kezdetet a tót nyelvű, majd fél 11-kor a magyar nyelvű istentisztelet. Ez alkalomból offertorium is tartatik, a „Gusztaf Adolf”-féle egyetemes gyámintézet tőkénének gyarapítására.

— **Szabályrendeletek.** Folyó hó 20-tól kezdve 30 napon át a következő szabályrendeletek vannak közzéklésre kitéve a község ház tanácstermében : 1. Község kötelekébe való felvételi díjakról. 2. Képviselői közgyűlések száma és idejéről. 3. Képviselői közgyűlés ügyrendjéről. 4. Előjáróság, kezelő és segédzemélyzet létszáma, fizetése és napdíjairól. 5. Napszámok községi adóval terheléséről Ugyanott okt. 26-tól 30 napon át Szarvas nagyközség szervezetéről szóló szabályrendelet is megtekinthető.

— **Az a kiváló** eredmény, melyet legutóbbi pályázata elért, arra buzdította a „Magyar Háziasszony” derék szerkesztőségét, hogy ismét újabb pályázatot hirdessen és pedig ez uttal egy humor-eskre, melynek tárgya a társadalmi vagy művészi életből lehet merítve. Első díj : egy db. 20 frankos arany, második díj : 10 frank aranyban. Beküldési határidő f. évi nov. 30. A pályázat eredménye a „Magyar Háziasszony” ezidei karácsonyi számában fog közzététetni s ugyanakkor szolgáltatnak ki a pályadíjak is. A pályaművek e czímen küldendők : „Magyar Háziasszony” szerkesztősége, Budapest, nagy korona-utca 19. — Reméljük, hogy városunkból és megyénkbel, hol e derék lap annyira el van terjedve, minél többen vesznek részt a nemes versenyben.

— **Lövésárlás.** A békésmegyei gazdasági egyesület részéről köztudomásra hozatik, hogy nov. 24-én M.-Berenyben a m. kir. honvédség részére lövésárlás fog megtartatni.

— **Községi szabályrendeletek.** Az újabb törvény értelmében városunk számára életbe léptetendő szabályrendeletek javaslata a városház tanácstermében megtekinthetés czéljából közzéklésre van kitéve.

(—§—) **A békési,** csabai és szarvasi kéményseprőknél, a kéményseprési iparról 1884. évben alkotott szabályrendelet módosítása iránti kérvényére Békésvármegye törvényhatósági bizottsága a következőket határozta el : Figyelemmel azon körülményre, hogy a zárt kémények valamint az emeletes házak kéményei tisztán tartására szakavatottság kívánatos, s hogy azok a tüzendészetnek megfelelőleg leghelyesebben csak is kéményseprők által tarthatók tisztán : határozatott, hogy a háztulajdonos zárt kéményeknél a tisztítást csak kéményseprő által eszközöltheti. Minden egyes kéményseprőnek díja 10 krban, emeletes házaknál az emeletek száma szerinti 10 krban, ellenőrzéséig pedig 3 krban állapított meg.

(—§—) **Hadkötelesek összeírása.** A jövő évi ujonczállításra városunkban előíratott összesen 551 hadköteles. Ezekből az I-ső korosztályba esik 236 ; mégpedig ág. hitv. ev. 193. r. kath. 29. mózes. v. 14. A II. korosztályba 206. a III. ikba 109 van előjegyezve.

hirdetést, midőn lapos erszényem látása újabb tevékenységre sarkalt. Olyan voltam, mint a kártyás. ki utolsó frtját rakja föl és parolit játszik. Hogy azonban elkerüljek minden tévedést, magam vittem a kiadóhivatalba és eléggé szerencsés voltam ; hogy másnap reggel nagyon is alkalmas két hirdetés közt láttam, melyek közül az egyik illő jutalmat ígért, eltévedt Kutya kézhezkerítéséért, a másik pedig mesés árt ajánlatot ócska ruhákért.

Egy álló hétig naponkint elmentem a postára, hová a válaszokat intéztem, a nélkül, hogy aggódva dobogó szívem óhajta teljesült volna. Valahanszor a postatist fejt csóvalta, reményem mindannyiszor egy fokkal súlyedt és szerencsém hévmérője már-már a fagypontra állt, midőn kilenczed napra egyszerre tíz fokkal szökkent.

A postatist ugyanis csinos boritékot adott át, melynek pecséthelyén olajagat tartó galamb látszott.

Remegő kézzel bontottam fel és olvasám!

„Uram! olvastam hirdetését és mivel nem kételkedem abban, hogy szándéka komoly ne legyen, alkudozásba lépek önnel. Jöjjön el holnap reggel a magyar királyba, hol a 3. számú szobában várni fogom. Azonban ez első találkozásához azt a feltételt csatolom, hogy fátyolozottan jelenhessek meg ön előtt ; ha ezt nem akarná elfogadni, úgy elmaradása tudomra fogja adni.”

Valóságos iáz győtrött, — legalább is százszor olvastam a levelet. Az írás határozottan művelt nőre mutatott és az illatos papír, vala-

mint a címjegy szerencsét jósoltak. De vajjon miért e különös feltétel?

Kissé megborzadtam és a homlokomon gyöngyöző hideg veríték eléggé tanusítá, hogy e borzongás kissé több az idegességnél. Féltem a fátyol alá rejtőző valóságtól. Miért ne mutatkozhatnék, ha fiatal és szép? Ki látta valaha, hogy Éva anyánk bájos leánya behunyja szemét az életét nap előtt? De hátha vén és rut? No de e tekintetben kissé elnéző lehet az ember, ha különben szeretetreméltó és az évek feleslegét pengő érczel pótolja . . . körülbelül harmincz tavasz ellen nem lenne ellenvetésem . . . De hát azontúl? Eh! ha minden további évecskét ezer frttal, és egy-egy esetleges redőt kétezerrel palástol, ugy az ember szemet hunyhat ; de harminczöt éven túl haladni, már bajos lenne, mert kinek volna kedve arra, hogy életének tavaszán a fagyos januárral szövetkezzék?

Kinos éjet töltöttem, az álom kerülte szemem és már korán talpon voltam, hogy rendbe szedjem magamat. Kiváló gonddal öltözködtem és midőn még egy kutató pillantást vetettem a tükörbe, ez a hú barát tudomra adta, hogy mozgalmas életem nyomai eltűntek ügyes kezem alatt és bátran léphetek a hölgy elé, ki — miként azt most már biztosan hittem — nem fátyolozná le magát, ha attól nem tartana, hogy szegény halandót elkápráztat szépségével.

(Vége köv.)

